

- Pictures of communist re-education camps located in mountainous areas –

A Special Christmas Memory

*

(This short story has won a Prize in the " Christmas Memories writing competition " organized by " Our Sunday Visitor " , a magazine published extensively in the United States. All the stories entering the contest had to be written with the limit of about 300 words . Thus, the story would be too short but also really significant. That's a rather difficult matter for competitors. However, with a little experience of a writer having won lots of literary prizes in various domains : Poetry, short stories, current event discussion, historical and political research etc...(in Vietnamese and English languages), I decided to choose a subject with content that I thought nobody would write about. It's a decisive factor to win. Expectedly, It's won the 2nd Prize. Christmas is coming again; I'm delighted to introduce this real short story to my dear young friends, most of whom can't read and understand easily the Vietnamese language).

*

After the iron door of House No. 10 – reserved for dangerous and high-ranking officers of the old regime – was closed and locked carefully, Father Anh, former Lieutenant - Colonel director of catholic chaplain services in the RVN's 2nd Military Zone, secretly and briefly told me, " We will have a special Christmas Eve tonight." " Where, Father? " I asked. He replied, " Next to the restroom, at the dark corner, the sleeping places of our fellows : Thanh, Tam, Vinh and Kinh." - " When? " I asked the elderly catholic priest. "After the nightly meeting," he said. I wasn't a catholic at the time, but Father Anh, with great effort, had been gradually leading me to Jesus., the Savior of the world. After some arduous challenges, I was completely conquered by Faith in Jesus, the Savior of miserable people like me, who had been detained in various communist re-education camps for 12 years plus after the collapse of South Vietnam government in April 1975.

In that dark corner of House No. 10, Father Anh celebrated Christmas Eve liturgy for our group of 5 prisoners in a special and secret atmosphere of the communist prison. When another prisoner fumbled his way to the restroom thereabout, one of us would signal by clearing his throat, and we pretended to be talking about the next day's work or the forthcoming family's visit. When silence and security returned, we resumed our liturgy...

Nowadays, I've been a Catholic, and I will never forget it.

Phan Đức Minh

- Member of the International Society of Poets
- Outstanding Figure in Literature 2004 of Asian
Community & ASIA Journal in San Diego, CA.

Lược dịch :

Một Kỷ Niệm Đặc Biệt về Lễ Giáng Sinh

- Câu chuyện ngắn ngủi này đã đoạt giải nhì trong cuộc thi viết "Những kỷ niệm đặc biệt về Lễ Giáng Sinh" do Tạp Chí Anh Ngữ "Our

Sunday Visitor " phát hành rộng rãi trên đất nước Hoa Kỳ, tổ chức. Tất cả những câu chuyện dự thi chỉ được viết khoảng 300 chữ. Đó là điều khá khó khăn cho những người dự thi vì câu chuyện sẽ quá ngắn mà lại phải đầy đủ ý nghĩa. Tuy nhiên, với chút ít kinh nghiệm của một người viết, đã từng đoạt nhiều giải thưởng có tính cách văn học trong nhiều lãnh vực khác nhau như : Thi Ca, truyện ngắn, tham luận về thời sự, nghiên cứu lịch sử, chính trị vv... (viết bằng Việt và Anh Ngữ), người viết đã quyết định chọn đề tài với nội dung mà mình nghĩ rằng sẽ không có ai viết giống như thế. Đó là yếu tố quan trọng để thắng cuộc. Quả nhiên bài viết đã đoạt giải nhì trong 1 cuộc thi khá lớn. Giáng Sinh lại đang tới, người viết hân hoan giới thiệu bài viết ngắn ngủi, nhưng hoàn toàn có thực này tới độc giả, nhất là các bạn trẻ thân mến, là những người phần đông đọc và hiểu chữ Việt không được dễ dàng cho lắm.

*

Sau khi cánh cửa sắt của Nhà tù số 10 – dành giam các Sĩ Quan cấp chức bị coi là nguy hiểm của chế độ cũ – đã đóng lại và khóa cẩn thận, Cha Ánh, cựu Trung Tá Giám Đốc Sở Tuyên Úy Công Giáo Quân Khu 2, Việt Nam Cộng Hòa, nói với tôi một cách bí mật, ngắn gọn : " Đêm nay chúng ta sẽ có một Lễ Giáng Sinh đặc biệt." Tôi hỏi " Ở đâu Cha ?". Cha trả lời " Ở bên cạnh cầu tiêu, trong góc tối, chỗ nằm ngủ của mấy anh bạn : Thanh, Tâm, Vinh và Kính " đó. " Khi nào ?", tôi hỏi vị Linh Mục già. Cha nói, " Sau cuộc họp thường lệ buổi tối ". Tôi không phải là người công giáo vào thời gian đó, nhưng với những nỗ lực lớn lao, Cha Ánh đã dần dần hướng dẫn tôi đến với Chúa Giêsu, đấng cứu rỗi của thế gian. Sau nhiều thử thách gian lao, khôn khổ, tôi đã hoàn toàn bị chinh phục bởi Đức Tin vào Chúa Giêsu, vị Cứu Tinh của những người cùng khổ như tôi lúc đó, kẻ đã bị giam cầm hơn 12 năm trời trong nhiều trại tù cải tạo ở nơi rừng sâu nước độc, sau khi chính quyền Nam Việt Nam sụp đổ vào tháng 4 - 1975.

Trong góc tối của nhà giam số 10, Cha Ánh đã tổ chức Lễ mừng Chúa Giáng Sinh cho nhóm 5 anh em bạn tù chúng tôi trong khung cảnh bí mật và đặc biệt tại nhà giam của cộng sản. Khi 1 người tù khác lần mò tìm lối vào cầu tiêu, tới gần thì 1 người trong nhóm ra hiệu bằng cách hắng giọng để cùng nhau giả vờ lái sang câu chuyện lao động ngày hôm sau hay chuyện thăm nuôi sắp tới của gia đình. Khi yên lặng và an toàn đã trở lại, cả nhóm lại tiếp tục buổi Lễ Mừng đón Chúa Giáng Sinh.

Ngày nay, tôi đã là người công giáo và sẽ không bao giờ quên được câu chuyện đó.

San Diego - California
Phạm Ngọc Nhiễm